

עינינו

בבר

הרב יהודה טביב שליט"א

רב בתי המטבחים ברעננה ובקרית מלאכי, וראש צוות שחיטות חוץ

כל העולם כולו ניזון בשבילו

**קטונתי מלכתוב ערכו ופעלו של ענק שבענקים בדורנו
מרן צדיק יסוד עולם הרב עובדיה יוסף זצוק"ל**

חלפה שנה מאז פטירתו, ומדי יום אנו חשים מה גדול הוא החלל העמוק שהותיר אחריו. עזב אותנו לאנחות ואין מחליף. הן בדוגמה האישית בשקידה והתמדה עצומה בלימוד התורה, עבודתו היה זה ממש סם החיים. והן בשילוב הנהגה ביד רמה, עם הכוונה והנחיה, כדי להחזיר עטרה לישנה. כמו כן מענה לשאלות ופסיקות בהלכה, שאין דומה להן, בכל סוגי שאלות ובעיות שהתעוררו בדורנו.

מרן והרב יהודה טביב

הכרותי הקרובה איתו היתה בהקשר למערכ הכשרות, ובד"ץ בית יוסף. עם סגירת בית המטבחים ברעננה בו כיהנתי כרב, נקראתי על ידי מוריני ורביני הגאון הרב שלמה עמאר שליט"א, שכיהן אז כרב הראשי לתל אביב, לכהן כרב בית המטבחים מרבק הגדול, בו התבצעו שחיטות לרחבי הארץ, ולגופים שונים, ביניהם בד"ץ בית יוסף. נפגשתי באותה תקופה עם מרן

הרב עובדיה יוסף זצ"ל, והוא מסר הנחיה ברורה וחדה, עליך להקפיד בשחיתות הבד"ץ כחומרות מרן השולחן ערוך, בכל הנושאים, ובעיקר בנושא הסירכות, שלא להגרר אחר מנהגים וקולות אחרים.

במהלך השנים יצאתי מטעם בד"ץ בית יוסף, בראשות צוות, לשחיתות בחו"ל. לקראת הנסיעה נתבקשנו אנו ועוד שני צוותות, להגיע לביתו של מרן זצוק"ל, ומי יחמיץ הזדמנות כזו. משהגענו, עלינו במרוכז לביתו, ונקל לשער את ההמולה והרעש של עשרות אנשים פעילים. תמונה אחת חקוקה בזכרוני: משנכנסנו וזיהינו את חדר לימודו של מרן וראינוהו יושב ולומד עם החברותא שלו, העזתי והתקרבתי לראות זיו פניו, והוא, כל כולו שקוע בלימודו, לא חש בסובבים ולא את הרעש שמסביב. בצעירותי ראיתי גדולים וענקי רוח, אולם עמל והתנתקות כליל מהסובב ושקיעה בלימוד ברמה כזו, לא נתקלתי מעודי. עמדתי נפעם.

ישבנו בציפיה לבואו, ובנו הרב משה שליט"א, הוא זה שקורא לו. משנכנס והתיישב ולידו הרב שלמה עמאר שליט"א, החל לדבר בדבר הלכה, וכן גודל המטלה המוטלת עלינו. דעו לכם, אמר, הנכם שלוחים שלי, ועלי הכל סומכים ששלחתי אנשים נאמנים ויראי שמים העושים דברי. לכן, הנני מבקש מכם בכל לשון של בקשה, לתת את הדעת ולעשות ככל ההקפדות שהנני דורש. וכאן מנה אחת לאחת מספר נושאים. ראשית, עליכם לחוש לדעת מרן השולחן ערוך, בכל הקשור לנושא הסירכות שבריא. כל מעון ומשמוש גם בסירכות דקות, בל יראה ובל ימצא, ולא לקחת לחלק.

כמו כן, בנושא סכיני השחיטה, לשמור על רמה מעולה ביותר של חד וחלק. להמחשה, בדק כמה סכיני שחיטה, ונראה מרוצה ואף העביר את הסכינים לידי הרב שלמה עמאר לשמוע דעתו.

מרן דיבר גם על כך שיש לשמור על העקרון לחוש לכל הדעות, כך שגם אם רמ"א או מישהו נוסף אוסר, יש לחוש לדעתו, כדי שהבשר יהיה שווה לכל נפש.

והוסיף ואמר, עליכם להקפיד על לימוד ושיעורים קבועים ועל תפילות בציבור. הנכם בני תורה וכך גם התנהגותכם, בוודאי בכל הקשור לבין אדם למקום, והא בהא תליא, גם בעניינים שבין אדם לחבירו, ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק.

עבורנו, פגישה זו בה עמדנו במחיצתו, היתה חיזוק רב ועידוד במלאכת הקודש השחיטה והכשרות.

לאחר מכן נגשנו כל אחד באופן אישי להיפרד או לדבר עמו. משזיהה אותי, מיד שאלני, אתה טביב, אני מחפש זמן רב ספר מרבי יחיא טביב על מסכת מסויימת. לצערי, עניתי לו, לא ידוע לי על חיבור כזה. מוכר לי מחבר בשם זה, המכונה גם בשם הרז"ה, הרב זכריה הרופא (טביב בערבית רופא), והוא חיבר אמנם ספרים רבים, ביניהם פירוש על הלכות מאכלות אסורות ושחיטה להרמב"ם, מדרש החפץ, פירוש על מורה הנבוכים, פירוש על המשנה, ועוד. ביקש שוב שאחפש לו, אולם לצערי לא מצאתי.

בהמשך השיחה סיפרתי לו על נוהג שהיה בתימן, שכאשר התעוררה שאלה בבהמה אחר שחיטה, בריאה וכדומה, אם הוכשרה הבהמה, הרי אלו שהכשירו היו טועמים מן הבשר, לחיזוק והוכחת החלטתם. אולם, אם הבהמה נטרפה, הרב הפוסק לא היה אומר טרפה היא, אלא מכריז בקול ברוך מקדש ישראל, וכולם ידעו מה הכוונה וקיבלו את הדין. תגובתו היתה, מנהג יפה, יפה מאד, אשריהם ישראל.

זכה רבינו והחזיר עטרה לישנה, מה שלא עשו רבים בדורות רבים. זכה רבינו להרבות ספסלי בתי מדרש רבים. זכה רבינו לפסקי הלכות ופתרון בעיות רבות בדורנו, בעומקה של הלכה ברורה. זכה רבינו, כפי שנוכחנו, שבבעיות כשרותיות אמר את דעתו בקול רם, אף שהדברים לא היו מקובלים אצל אחרים, ובעקבותיו הלכו רבים. חבל על דאבדין ולא משתכחין.

במרכז מרן והרב שלמה עמאר. עוד נראים: הרב משה יוסף, הרב יצחק אלון, הרב רפאל עסור, הרב אברהם סודרי, הרב יהודה טביב, הרב נחמיה דוכן. יושבים: הרב שלום שושן, הרב משה הלל

